

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 191.003 van 2 maart 2009
in de zaak A. 190.519/IX-6137.**

In zake : Conny DE ROUCK,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Klommenmakerstraat 36

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Ambtenarenzaken.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Conny DE ROUCK op 17 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 23 september 2008 van het Opleidingsinstituut van de Federale Overheid waarbij haar wordt meegedeeld dat zij niet geslaagd is voor de certificeringstest van 19 april 2008 van de opleiding “Onderzoeken en bewijzen FIO5NL;

Gezien het verslag opgesteld door adjunct-auditeur M. CELIS, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2009;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter P. LEMMENS;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, die verschijnt in persoon, en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

Feiten

1. De verzoekster is ambtenaar bij de federale overheidsdienst Financiën.

Zij neemt deel aan de opleiding “Onderzoeken en bewijzen - FI05NL”, ingericht door het Opleidingsinstituut voor de Federale Overheid. Op 19 april 2008 legt zij daarover de certificeringstest af. Die test bestaat uit 50 meerkeuzevragen.

Met een brief van 23 september 2008 deelt het Opleidingsinstituut aan de verzoekster mee dat zij 26,50 punten op 49 punten, of 54,08 %, heeft behaald. Aangezien een kandidaat minstens 60 % van de punten dient te behalen, is de verzoekster niet geslaagd. Die beslissing vormt het voorwerp van het voorliggende beroep.

Rechtspleging

2. Het beroep is ingesteld met een verzoekschrift dat op 17 november 2008 aangetekend is verstuurd. Het verzoekschrift vermeldt bovenaan de volgende gegevens in verband met de verzoekende partij: “Mevrouw Conny De Rouck, ambtenaar F.O.D. Financiën (Nederlandse taalrol), wonende te 9100 Sint-Niklaas, Klompenmakerstraat 36”.

Op 21 november 2008 meldt de griffie de ontvangst van het verzoekschrift. Zij wijst er tevens op dat het verzoekschrift niet voldoet aan de voorwaarden, gesteld in artikel 3bis van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, om op de rol te worden ingeschreven, met name doordat “het verzoekschrift geen uitdrukkelijke woonplaatskeuze in België bevat”. Met toepassing van het genoemde artikel 3bis wordt de verzoekster verzocht om het

verzoekschrift binnen een termijn van vijftien dagen in overeenstemming te brengen met de voorwaarden opgesomd in dat artikel.

De verzoekster reageert met het indienen van een nieuwe versie van het verzoekschrift, dat op 26 november 2008 aangetekend wordt verstuurd. Die nieuwe versie is bijna identiek aan de eerste versie. Zo is de aanwijzing van de verzoekende partij, bovenaan het verzoekschrift, dezelfde gebleven. Na de omschrijving van het “onderwerp van het verzoek” (I), een beschrijving van “het belang” van de verzoekster (II) en enige uitleg over “de tijdigheid van de vordering” (III), volgt nu een nieuw punt, geredigeerd als volgt:

“IV. De identiteit van de verzoeker
Conny De Rouck, wonende te 9100 Sint-Niklaas, Klompenmakerstraat 36”.

Voor het overige is het verzoekschrift ongewijzigd.

3. De auditeur-verslaggever heeft met toepassing van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verslag uitgebracht.

Die bepaling luidt als volgt:

“Indien blijkt dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, brengt de auditeur daarvan onverwijld verslag uit aan de voorzitter van de kamer belast met de zaak.

De voorzitter roept de verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkommende partij op om op korte termijn voor hem te verschijnen; het verslag wordt bij de oproeping gevoegd.

Indien de voorzitter het eens is met de conclusies van het verslag, wordt de zaak definitief beslecht.

Indien hij van oordeel is dat de zaak niet in zoverre gereed is dat zij definitief kan worden beslecht, verwijst hij deze naar de gewone rechtspleging.”

Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De auditeur-verslaggever werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, afgeleid uit het feit dat het verzoekschrift, ook na de door de griffie gevraagde regularisatie, nalaat uitdrukkelijk woonplaatskeuze te doen op het adres dat door de verzoekster wordt opgegeven. Volgens de auditeur voldoet het verzoekschrift aldus niet aan de voorwaarde gesteld in artikel 2, § 1, 2/, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948.

Ter terechtzitting sluit de verwerende partij zich bij die exceptie aan.

4.2. Ter terechtzitting verklaart de verzoekster dat zij meende voldoende te hebben aangegeven dat zij woonstkeuze deed op het door haar opgegeven adres, nu zij uitdrukkelijk vermeldde dat zij daar woonde.

4.3. Artikel 2, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 luidt als volgt:

“§ 1. Het verzoekschrift wordt gedagtekend en bevat :
1/ [...];
2/ de naam, hoedanigheid, woonplaats of zetel van de verzoekende partij en overeenkomstig artikel 84, § 2, eerste lid, de gekozen woonplaats;
3/-4/ [...]”

Artikel 84, § 2, van hetzelfde besluit luidt als volgt:

“§ 2. Met uitzondering van de Belgische administratieve overheden, kiest elke partij in een procedure in haar eerste processtuk woonplaats in België.
Alle kennisgevingen, mededelingen en opmerkingen door de griffie worden rechtsgeldig op de gekozen woonplaats gedaan.
Die woonplaatskeuze geldt voor alle daaropvolgende processtukken.
Elke wijziging van de woonplaatskeuze wordt uitdrukkelijk geformuleerd en voor elk beroep afzonderlijk en bij aangetekend schrijven ter kennis gebracht van de hoofdgriffier, met vermelding van het volledige rolnummer van het beroep waarop de wijziging betrekking heeft.
Bij overlijden van een partij, en behalve bij hervatting van het geding, worden alle mededelingen en kennisgevingen van de Raad van State rechtsgeldig gedaan op de gekozen woonplaats van de overledene ter attentie van de gezamenlijke rechtverkrijgenden, zonder vermelding van de namen en hoedanigheden.”

4.4. De door de auditeur-verslaggever opgeworpen exceptie doet de vraag rijzen of de verplichting om keuze van woonplaats te doen, bedoeld in artikel 84, § 2, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948, wel van toepassing kan zijn ten aanzien van een natuurlijke persoon zoals de verzoekster, die geen ander adres opgeeft dan de eigen woonplaats en die geen lasthebber belast met het ontvangen van de voor die partij bestemde kennisgevingen, mededelingen of opmerkingen van de griffie. Alvast volgens artikel 39 van het Gerechtelijk Wetboek is een gekozen woonplaats een woonplaats die een partij bij een lasthebber kiest.

Bovendien rijst de vraag of artikel 2, § 1, 2/, van hetzelfde besluit wel zo moet worden begrepen dat een natuurlijke persoon die als verzoekende partij optreedt en die geen ander adres opgeeft dan de eigen woonplaats, in het verzoekschrift daarenboven uitdrukkelijk woonplaats moet kiezen op dat adres, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Bij het beantwoorden van die vraag zal rekening gehouden moeten worden met het recht van toegang tot de rechter, gewaarborgd bij onder meer artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag over de rechten van de mens. Zoals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens al meermaals heeft benadrukt, kunnen al te strikte interpretaties van procedureregels, waardoor de rechterlijke beoordeling van de grond van de bij de rechter aanhangig gemaakte zaak belet wordt, immers in strijd komen met het genoemde grondrecht (o.m. EHRM, 25 januari 2000, Miragall Escolano t. Spanje, nrs. 38366/97 e.a., § 38, ECHR 2000-I; EHRM, 12 november 2002, B leš t. Tsjechische Republiek, nr. 47273/99, § 51, ECHR 2002-IX; zie in het bijzonder, i.v.m. de interpretatie van een andere bepaling van artikel 2 van het genoemde besluit van de Regent van 23 augustus 1948, EHRM, 24 februari 2009, L'Erablière t. België, nr. 49230/07, §§ 38 en 39-44).

Deze vragen zijn van die aard dat de zaak niet in zoverre gereed is dat ze thans reeds definitief kan worden beslecht.

5. Er is derhalve aanleiding om de behandeling van de zaak volgens de gewone rechtspleging voort te zetten.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De zaak wordt verder behandeld volgens de gewone rechtspleging.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
2 maart 2009, door :

de HH. P. LEMMENS,
W. GEURTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS

P. LEMMENS